

ת"פ 66420/01/23 - ראובן נעים, עמותת בית כנסת צדק חסד ואמת עולי אירן אזורים נגד ועדה מקומית לתיכנון ובניה - נתניה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עתפ"ב 66420-01-23 נעים ואח' נ' ועדה מקומית לתיכנון ובניה - נתניה
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת - נשיאה רות לורך
מערערים 1. ראובן נעים
2. עמותת בית כנסת צדק חסד ואמת עולי אירן אזורים
נגד
משיבה ועדה מקומית לתיכנון ובניה - נתניה

ב"כ המערערים עו"ד ד"ר ניסן שריפי

ב"כ המשיבה עוה"ד יונתן גור ונעמה טל-דלמאי (נציגי היועמ"ש)

החלטה

הובאה לפניי בקשת המערערים, להורות כי ערעורם על פסק-דין של בית המשפט לעניינים מקומיים בנתניה (בב"נ 34003-02-21 ו-34033-02-21), יידון בשלושה, לפי סייפת סעיף 37(ב) לחוק בתי המשפט [נ"מ], תשמ"ב-1984. עוד לפניי תגובת המשיבה, המתנגדת לבקשה.

עיקרי העובדות:

1. פסק הדין נושא הערעור דן בשתי בקשות שהגישה המבקשת להריסה ללא הרשעה, לפי סעיף 239 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, של תוספות שנבנו ללא היתר בסמוך למבנים של שני בתי כנסת, שכשלעצמם נבנו בהיתר. תוספת אחת היא אולם שנבנה בסמוך לבית הכנסת "בית יוסף", והתוספת השנייה, שנספחת לבית הכנסת "חסד ואמת", מגולמת בחצר מרוצפת, מבנה לשירותים ולמטבח, וגדר בטון סביב אלה.
2. התוספות הנ"ל נבנו במקרקעין השייכים לעיריית נתניה, שלפי תכנית בתוקף, מיועדים לסלילת כביש ראשי ולפיתוח שצ"פ ליניארי, שילווח את הכביש לאורכו ויכלול שביל אופניים, צמחייה וספסלים.

מהות הבקשה ונימוקה:

3. בבקשתם מְפָרְטִים המערערים את העניינים העקרוניים שביסוד הערעור, שכל אחד מהם מאופיין לדידם

ב"עניין הציבורי הרב בתוצאותיו ובהשלכותיו [של תיק זה], השאלות העקרוניות העולות הימנו, ההלכה שאמורה להיפסק כנגזרת משאלות אלה והצורך בגיבוש מדיניות שיפוטית אחידה לעניינים דומים לזה שנדון בתיק דנ". בנוסף, לנוכח מורכבות השאלות העובדתיות והמשפטיות, וההשלכות התקדימיות והציבוריות מרחיקות הלכת, טוענים המערערים שאין זה סביר וראוי ששופט יחיד ייטול על כתפיו את מלוא עומסו והשלכותיו של תיק זה.

4. ואלו הסוגיות שבטיעוני המערערים: היעדרה של סמכות עניינית, שכן הסמכות לדון ולהכריע בעניין נתונה לממשלה ולא לבתי המשפט, לפי סעיף 2 לדבר המלך במועצה על ארץ ישראל (המקומות הקדושים), 1924; צורך בגיבוש מדיניות שיפוטית אחידה, לנוכח פסיקה סותרת ולא ברורה לעניין טיבו של "עניין ציבורי מיוחד", שהוא תנאי מחויב להוצאת צו הריסה ללא הליך פלילי, לפי סעיף 239(א) הנ"ל; קביעתה של הלכה, לעניין בטלותם של בקשות לצווי הריסה, הלוקות במחדל מלקיים את הנחיות המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין, בדבר שימוש שלא כדין בבנייה ישנה; אימוץ הוראתו של המשפט העברי, לפי חוק יסודות המשפט, תש"מ-1980, האוסרת הריסתו של בית-כנסת המצוי ברשות הרבים אך אינו חוסם-בפועל את הדרך;

עמדת המשיבה:

5. המשיבה מתנגדת למבוקש, שכן לדעתה מדובר ב"תיק תכנון ובנייה סטנדרטי (למדי)", שאיננו עוסק בסוגיות מורכבות או תקדימיות, שדן יחיד לא יוכל להכריע בהן.
6. המשיבה מבקשת להעמיד דברים על דיוקם, ובכלל זה מדגישה שלא מדובר בהריסת בתי הכנסת, אלא הריסת התוספות בלבד. הריסתן של תוספות בנייה המצויות על תוואי-דרך - עורק תחבורה מרכזי ושצ"פ חיוני - היא עניין שנדון פעמים רבות בעבר, ואין כאן משום חידוש, קושי או ריבוי נתיבי-פסיקה שמצריכים האחדה.
7. המשיבה מפנה לדבריי בהחלטה שניתנה בבקשה דומה, בעפמ"ק 58373-06-21 **קירשנר נ' מועצה מקומית גדרה** (2021), ומציעה להסתמך עליה גם עתה.

דין ומסקנות:

8. 'ברירת המחדל' של דין בשופט אחד מאזנת בין האינטרס שיש לבעל הדין בהבאת עניינו לפני מותב תלתא, לבין הצורך הציבורי בחלוקת המשאבים המוגבלים של זמן שיפוט באופן יעיל, הוגן והגיוני. זאת, גם למניעת עיכוב בהכרעה בשל הצורך להביא העניין בפני הרכב [בש"פ 5668/07 **פלוני נ' מ.י.** (2007), פסקה 5; עניין **קירשנר הנ"ל**].
9. כדברי המשיבה, אכן מדובר בטענות שהן ודומותיהן כבר נדונו בבתי המשפט, ואין לראות בהן סוגיות משפטיות חדשות או כאלה הדורשות יצירת נורמות משפטיות חדשות. והא ראה - פסק הדין נושא הערעור משובץ בהפניות לפסיקות קודמות משלוש ערכאות, וכך גם החלטתו של בית המשפט קמא הנכבד בשאלת הסמכות העניינית, מיום 08.06.21;
10. אין הצדקה להרחבת המותב לצורך עיצוב מדיניות שיפוטית אחידה, שכן לא נטען ולא הוכח כי קיימות בפסיקת בתי המשפט גישות עקרוניות שונות בנוגע למדיניות הנהוגה במקרים מעין אלה [ע"א (ת"א) 15267-09-17 **סרנה נ' נתניהו** (2017); ע"א (י-ם) 12030-11-16 **גבעון נ' ג'אבר** (2016); עפ"א (מרכז) 14425-02-09 **נגריית אורי בלה בע"מ נ' מדינת ישראל (הוועדה המחוזית לתכנון ובניה מרכז)** (2009)];

11. לא נמצא כי הגנת המערערים תיפגע, או שתיפגע זכות מזכויותיהם, אם ישמע הערעור בפני דן יחיד [והשוו
לאמור בבג"צ 583/87 הלפרין נ' סגן נשיא בית המשפט המחוזי בירושלים (1987), פסקה 9 לדברי הנ'
שמגר];

12. סוף-דבר, נדחית הבקשה. הערעור יידון בשופט יחיד, והדיון יתקיים במועדו לפני כב' הש' עידו דרויאן-גמליאל.

ניתנה היום, י"ט שבט תשפ"ג, 10 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.